

JÍZDNÍ ŘÁD B. & M. DRÁHY.
platný od 1. ledna 1911.
Východní vlaky:

Cílelo 6 (nestaví)	4:25 ráno
" 92	9:20 dopoledne
" 18	9:43 dopoledne
" 2	9:55 dopoledne
" 12	odpoledne
" 86*	12:40 odpoledne
" 90	3:40 odpoledne
" 10 (nestaví)	8:48 večer

Západní vlaky:
Cílelo 9 (nestaví)

" 1 (nestaví)

" 5

" 3 (nestaví)

" 19 (lokálka do Sut-

ton)

Jižní vlaky:
Cílelo 89*

" 83 (pouze v nedě-

li)

" 85*

" 91*

Denně mimo neděli.

Zprávy z Crete.

— Dr. Tobiška, zubní lékař, má svou úřadovnu u Červeného nad operní síní. 16tf

|| Osvětlení ulic města Crete blíží se ke koneci, takže naše ulice budou výhledem jako v nějakém velkoměstě, až na ty domy a dlažbu, ale přece jsme pyšní na to, co máme, ačkoliv to máme na dluh, ale když si pomyslíme, že jiná města mají také dluhy, tak nás to přece uspokojí, že nejsme sami. Nějak to snad zaplatíme.

|| Pan John Daniel, náš stavitel, pomalu dokončuje stavbu nové školy v Big Blue precízku, která rozsáhlostí a moderním zařízením bude nejlepší školou na venkově; protož, děti, jen se hodně učte!

|| Pan Demeter Korneezuk po pobytu 2½ roku v této zemi se odebral do staré vlasti jeho cílem jsou Černovice v Bukovině. Domluvali jsme panu Korneezukovi, by nejezdil, ale on si nenechal vymluvit, že prý má tam usedlost o osmdesáti akrech půdy, ale co lepšího, také manželku a hošku a to ho asi nejvíce tálne k domovu. Chtěli jsme, aby to tam prodali, ale on zase, že je zde moc horško a tam prý je pěkně chladno. Proto přejeme mu šťastnou cestu.

|| Dne 15. obloha byla zatažena a každý říká "jen kdyby." A opravdu, okolo třetí hodiny začalo tak krásně pršet, že si ani lepší dásť nemůžeme přát a přešlo pěkné pomalu až do rána druhého dne, takže jsme dostali asi 2 palce vody.

|| F. Znamenáček, mladší syn pana Josefa Znamenáčka, odebral se zase do Dakarty, aby tam dohlédl na svou farmu jak to všechno stojí a leží. Zase budou nějaké ty groše, to víme předem, neboť prý je tam pěkná ūroda.

|| Pana Johna Kubáta není více. Rychlostí blesku se rozšířila zpráva v pátek ráno, že pan Kubát zemřel. Překvapení to bylo veliké, neboť vždy se cítil zdravý a vesel. Pan Kubát byl zakládajícím členem Č. S. P. S. a v roce 1897 přestoupil s celým rádem k Západní Č. B. Jednotě a byl vždy rádným členem až do své smrti a pro jeho dobré srdeční každý kdo jej znal vždy jej měl ve vážnosti. Budíž To-bě, bratr, země lehká. Pozůstalost, která v tak krátkém čase ztratili matku a za několik měsíců zase otce, platí naše vřelá soustrast. Pohřeb byl vypraven pohrobníkem firmou F. J. Rademacher za velkého účastenství jak rádových členů tak i ostatního obecenstva.

|| Pan Holtstein, dlouholetý osadník, zemřel v pátek dne 16. srpna a byl v neděli pochaben dle obřadů lutheránských na Riverside hřbitovu za hojně účasti sousedů a známých. Pocheb vypraven vzorně panem Josefem Kunem, českým pohrobníkem.

|| Paní F. J. Kunelová se odebrala na návštěvu své deery a zetě pana Václava Veselého do Odell, Neb., a jelikož tam má také vnučku, zdrží se tam asi dle, aby se trochu potěšila.

NĚCO Z AVIATIKY.

Pomalou, ale jistě se aeroplán vžívá. Francie má na 900 diplomovaných pilotů (aviatiků) a snad toliké žáků. Roční přírůstek pilotů budí tam větší pozornost tisku, než úbytek porodů. Přes 200 pilotů čítá Anglie, 200 Německo, pak ještě Amerika, Itálie, Rusko, Rakousko — již již by mohli aviatici utvořit všeobecnou ligu.

Nebot dnes již není civilisovaného státu, v němž by obyvatelstvo nevidělo letů aviatici. Poslední temnou povinnou pro aviatici v Evropě byla Černá Hora. A hle! Již i v té Černé Hoře byl uspořádán vzlet vzduchoplavek (v Cetyni).

A s tímto zvětšením počtu aviaticů nastaly pro ně zcela nové poměry. Předně stát se ujal dozorů funkce a nedovolí veřejné létat každému. Kdo chce letět před, po případě přes obecnstvo, musí mít v kapse úřední ověření, že skutečně ovládá techniku letu tou měrou, že neohrožuje při tom životy diváků, neboť o ty jede úradům, kterým je jinak docela lhosteina bezpečnost aviaticka samého. To je ovšem zcela správné a bez takového opatření by tak mnohý nedouk ohrožoval životy diváků.

Cena zprávniku ve velmi úhledné vazbě jest pouze 50c.

Ke koupi u jednatelů aneb vydavatelů:

NÁBODNÍ TISKÁRNA,
509-11 So. 12. St., Omaha, Neb.

Rápidný rozvoj aviaticky přinesl je-

ště jiný zjev, který je ve skutečně podivuhodné shodě se současnými proudy sociálními. Byli-li první aviatici ještě konstruktéři, kteří si sami stavěli své stroje, je tomu dnes jinak. Dnešní aviatici je zachváceна kapitalismem stejně dobře, jako vše ostatní ve světě. Před několika málo léty ještě aviatici si sestavili stroj, nechal se o nějakou, ohybenou hodně tuhou cenu aviatickou a tehdy aviatici byla skutečně výnosným zaměstnáním.

V příště době však vidíme, že jsou poměry úplně převráceny. Dnes již není těchto amatérů-konstruktérů. Ve Francii, Německu, Rakousku, Anglii a Americe stojí již továrny na aeroplany a piloti jsou již jenom zřízení firem, kteří zkouší fotografování stroje. Celé jejich umění a jejich život stojí ve službách aviatického kapitalismu a nic nemění na tom faktu okolnosti, že majitelem takové továrny je aviatická kapacita, jako Blériot, Wrightové, Newport, Voisin, Farman, Etrich a j. A v důsledku toho není již aviaticka zřízení bohatství. Je jím pro továrníky, ač i ti vedou mezi sebou vražednou soutěž, ale aviatickum se nevede valně a došlo již také k aviatické stávce. Historická tato stávka stala se na pruské půdě johannishalského letiště u Berlina.

Josou ještě bohatýrové vzduchu, kteří nezávisle na továrních pracují sami, jako třeba Védrires, ale to jsou již jenom skutečně geniální piloti. Průměrný aviatici nemůže bez podpory továrny existovat. Stroj sám je velmi drahy, \$2,000 je ještě nízkou cifrou za aeroplán. Při častých a nepředvídatelných pádech, jež obvykle odnesou aeroplán, který se rozbití, byl by aviatici bez podpory továrny brzy na míze. A v budoucnosti, až se aeroplán stane předmětem dopravujícím lidí a zboží, dojde nepochybě k zakládání akciových společností, jak je tomu již dnes v Německu, kde, díky akciovým společnostem, mají již pravidelně fungující vzdušné poštovní linie. A je-li ještě dnes aviatici obestřen jakýmsi nimhem slávy, bude to čím dálé tím více mizeti. Pilot bude zrovna takovým dělníkem, jakým je dnes chauffeur automobilu.

A co posléze úplně přejínačeji po-měry, jest vojenský zájem státu o vzduchoplavbu. Bylo to možno čekati, přes tu prvopůvodní rezervu, s jakou se stát vlastní jeho válečné ministerstvo, stavěl k aviatici. Ale militarismus jen čekal a brzy zahájil akci. Bylo na bíděni, že militarismus je aeroplán mnohem více vhod než automobil. Automobil byl k pravým vojensko-válečným akcím nezpůsobilým, ale aeroplán známenal ne-li převrat, tedy aspoň notnou posilu. Válka italsko-turecká prokázala, že dobré řízený aeroplán koná neocenitelné služby výzvadné. A nejen to. Aeroplánem bylo možno přímo zasahovat v boj, neboť z něho šlo vrhat pumy, znepekujovat ve dne v noči nepřítele, demoralisovat jej. Z aeroplánu bude na příklad možno ohrožovat pevnostní stavby, které by jinak byly nedobytné, a víme, že Italové chtěli podniknout jistou dobovou útok na Dardanelly pomocí aeroplánu. A tu stát ihned začal jednat. Kupoval aeroplány k armádním účelům, vyvíjelovali si vojenské aviaticky, vypisovali ceny na nejlepší vrahání pum s aeroplánu, prostě odložil nadobro svou rezervu a úplně se aviatici zmocnil. Počalo se psát a mluvit o "čtvrté armádě," to jest o flotile aeroplánu, sněmovny klopily miliony a vlastenecký lid pořádal obrovský rozvětvené subskripcie k tomuto účelu, které vynesly také miliony.

Od prvé chvíle stojí tomuto hnutí v čele Francie a francouzská veřejnost se přímo zahráza do myšlenky, že vzdělání armády zjedná Francii vojenskou a tím i politicko-obchodní převahu nad ostatními státy. A hned nebyl nedostatek nováčků tak etieltý.

Jest sice jisté, že dnešní aeroplán může uspokojit všechny naděje v něj kladené — ale když Francie udala tempo, musily je ostatní státy přijmout a při nejmenším dodržet, ne-li předstihnut. Německo, Anglie, Rakousko, Itálie, Japonsko, ba i Čína a Turecko počínají zbrojit "ve vzdachu" — tentokrát se peníze nejen obrazně, ale také skutečně vyhazují do vzdachu. K lodním spolkům přibyla spolky vzdělání holodod. K parádám pěších pluků přistoupily parády vojenských aviaticků.

ČESKÁ LÉKÁRNA

Lékařské recepty se pečlivě připravují, z pravých, čerstvých a čistých léčebnin.

Všechny známé a oblíbené léky patentové na skladě
Jednatelství časopisu: Hospodáře a Wilberských Listů.

Frant. Neděla & Syn.

:: PAMÁTKY :: Českých Emigrantů V AMERICE

Příspěvek k dějinám česko-amerického vystěhovalectví.

Napsal
TOMÁŠ ČAPEK

DRUHÉ OPRAVENÉ VYDÁNÍ.

Spis má 18 pěkných ilustrací a v pěkné vazbě stojí pouze

= \$1.00 =

Augustin Heřman byl první český přistěhovalec, jak dalece známo, z doby pobělohorské. Byl majitelem panství obsahujícího 22,000 akru, které zval "Nova Bohemia." — Ve spise tomto sneseno jest vše co o něm a jeho potomcích známo. Též popsány tu osudy rodiny Filipa, osad založených česko-bratrskou církvi, životopisy Dignovityho a prof. M. K. Hrubýho.

Ke koupi u jednatelů jakož i u vydavatelů:

Národní Tiskárna
509-511 So. 12th Street — Omaha, Nebraska

Druhé nezměněné vydání!

Cena 35 centů.

Svatý Hyfonius paduanský,

Kratochvíle převeliká pro křesťanské duše, zveršovaná od Díblíka podle "Buše".

Jedno z nejlepších děl zemřelého česko-amerického žurnalisty JANA VRATISLAVA ČAPKA.
127 stran, s mnoha vyobrazeními.

Spis tento obsahuje tolik roudavého, ale přece nepokaleného humoru, jako žádná jiná práce toho druhu. Jest to parafáze legendy o stejnojmenném "světci," jak na ni mají pohlížet svobodomyslní lidé a taci, kdož třeba ještě kolají, ale jsou již na skoku svrhnuti se sebe církevní jádro. Objednávky adresujte:

Národní Tiskárna, 509-511 So. 12th St., Omaha, Neb.